

ΕΤΟΣ 55ον

14 Ὀκτωβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (2837)

Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ

Ὁ θεόπνευστος καί ἔνδοξος ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος κατακλεῖει τήν ποιμαντική Ἐπιστολή του πρὸς τόν μαθητή καί συνεργό του Τίτο μέ τήν ἀποστολική εὐλογία «ἡ χάρις μετά πάντων ὑμῶν, ἀμήν». (Τίτ. 3,15). Τή θαυμάσια αὐτή φράση τήν ἀκούσαμε στή σημερινή ἀποστολική περικοπή ἀλλὰ τή βρίσκουμε καί σ' ἄλλες Ἐπιστολές τοῦ θεορρήμονος Παύλου καί ἀναφέρεται σ' ὄλους τοὺς πιστούς, σ' ὄλο τό ποῖμνιο τοῦ Τίτου πού τόν εἶχε ἐγκαταστήσει Ἐπίσκοπο στήν Κρήτη. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ μαθητής του Τίτος θά φέρει τήν Ἐπιστολή του αὐτή "eis γνώσιν τῆς ἐκκλησίας", γι' αὐτό καί τά γραφόμενά του δέ ἔχουν ἀπλῶς ἰδιωτικό χαρακτήρα. Εἶναι ὁλόκληρο τό περιεχόμενο τῆς Ἐπιστολῆς γεμάτο ἀπό πολῦτιμες παραινέσεις, νοθεσίες καί προτροπές. Φέρει ἔτσι τόν Ἀπόστολο στήν πρωτοπορία τῶν κορυφαίων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἔχει ὁ ἴδιος αἰσθανθεῖ καί βιώσει τό γεγονός τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί εἶναι ἀδιανόητο γι' αὐτόν νά μὴν κλείσει τήν Ἐπιστολή του χωρὶς ν' ἀφήσει τή γραφίδα του νά γράψει τήν πιό τέλεια καί ἅγια χριστιανική εὐχή πού ἔχει τή λέξη «Χάρις». Ἡ φράση του "μετά πάντων ὑμῶν" δέν εἶναι τυπική, ξύλινη γλῶσσα γιά τό μέγα Ἀπόστολο. Εἶναι γλῶσσα μέ οὐσιαστικό θεολογικό περιεχόμενο.

Τό ὑπερφυσικό καί πολυτιμότερο δῶρο

Αὐτό εἶναι ἡ θεία Χάρις. Δηλαδή, ἀγάπη καί ἔλθεος καί εὐνοια καί κάθε δωρεά καί εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἀθέατη ἀλλὰ ζωντανή ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ μέσα μας. Πηγή τῆς χάριτος ὁ Κύριός μας, ἀφοῦ ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ εὐαγγελικός Ἰωάννης «ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω. 1,17). Αὐτή ἡ χάρις παρέχεται στοὺς πιστοὺς διὰ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου σ' αὐτή τήν κιβωτό ὁ ἄνθρωπος σώζεται. Τά Μυστήρια εἶναι οἱ ἀγωγοὶ τῆς χάριτος καί αὐτά μᾶς τρέφουν πνευματικά, μᾶς θεραπεύουν, μᾶς ἀγιάζουν, μᾶς ἐνσω-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

«Αίρεικόν άνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ»

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καί περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προύστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιύστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἴρεικόν άνθρωπον μετά μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχηκόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προύστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

ματώνουν καί μᾶς ὀδηγοῦν εἰς τὸ «Χριστὸν ἐνδύσασθαι». Ὁ πιστὸς πού μετέχει στὴ ἡλιθία τοῦ Θεοῦ καὶ στὰ ἱερά Μυστήρια δέχεται πραγματικά τὴν εὐλογία καὶ τὴ χάρι καὶ κατ' ἐξοχὴν σὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐμπλουτίζεται καὶ γεμίζει ἀπὸ τὴν ὑπερούσια χάρι τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ Χάρις «ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα, κατέρχεται διὰ μέσου τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου καὶ τελειοῦται ἀπὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα», γράφει ὁ ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης καὶ «γεννᾷ καὶ πλάθει πνευματικά τὸν ἄνθρωπο» συμπληρῶνει ὁ ἱερός Καβάσιλλας. Ἡ Χάρις εἶναι τὸ θεϊκὸ χέρι ἐπάνω μας, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, τὸ ὑπέρακρο πρόσωπο τοῦ Κυρίου, ἡ εὐδοκία μας.

Πῶς θὰ διαφυλάξουμε τὴ Χάρι

Ὁ Χριστὸς μᾶς παρέχει πλοῦσια τὴ χάρι Του. Ἐμεῖς ὁμως τὴ διαφυλάτουμε· Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐρώτημα. Πράγματι εἶναι θέμα προσωπικοῦ ἀγώνα τοῦ κάθε πιστοῦ νὰ διατηρήσει στὴν ὑπαρξὴ του τὴ θεία χάρι. Καὶ ἡ διατήρηση ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὴ συνεχὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Δέν φθάνει ἀπλῶς κάποιος νὰ λῆγει ὅτι εἶναι χριστιανὸς καὶ ἀπλῶς νὰ ἐκκλησιάζεται. Χρειάζεται καὶ νὰ ἐκπληρῶνει τὸ θέλημα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ στὴν καθημερινὴ ζωὴ του.

Αὐτὸ συνιστᾷ ἕναν συνεχὴ πνευματικὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀποδίωξη τῶν παθῶν καὶ τὴν ἀπόκτηση τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν. Ὁ Μ. Βασίλειος πολὺ χαρακτηριστικὰ τονίζει ὅτι ὅπως ἕνα δοχεῖο πού εἶχε γεμίσει προηγουμένως μὲ δυσῶδες ὑγρὸ δέν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθεῖ τὸ μῦρο ἐάν δέν πλυθεῖ, ἔτσι εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθοῦμε τὴ θεία χάρι ἐάν δέν ἀπομακρύνουμε προηγουμένως ἀπὸ τίς ψυ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιόπιστα τὰ λόγια αὐτά, καί αὐτά θέλω νά διαβεβαιώνης, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τόν Θεόν νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτά εἶναι τὰ καλά καί ὠφέλιμα διά τούς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωράς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καί φιλονεικίας διά τόν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιαι. Αἰρετικόν ἀνθρώπων μετά πρῶτην καί δευτέραν νοουθεσίαν, ἀφνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἕνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἀμαρτάνει καί ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτόν του. Ὅταν θά στείλω τόν Ἀρτεμῆν σ' ἐσέ ἢ τόν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθης σ' ἐμέ εἰς τήν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τόν χειμῶνα. Τόν Ζηνᾶν τόν νομικόν, καί τόν Ἀπολλῶ κατευόδωσέ τους μέ ἐνδιαφέρον, διά νά μή τούς λείψῃ τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπιγεούσας ἀνάγκας, διά νά μὴν εἶναι ἄκαρποι. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

χές μας τὰ πάθη τῆς κακίας. Καί ὁ ἰ. Χρυσόστομος μ' ἄλλη εἰκόνα θά ὑπογραμμίσει ὅτι ὅπως ἡ φωτιά πρέπει νά τροφοδοτεῖται μέ ξύλα, ἔτσι καί ἡ θεία Χάρις χρειάζεται τή δική μας πρόθυμη διάθεση γιά νά ἀναθερμαίνεται. Ἡ συνεχής ἄσκηση στόν καλῶ ἀγῶνα τῆς πίστεως θά δίνει τή δύναμη στόν πιστό ν' ἀγαπᾶ πραγματικά τόν Θεό καί νά ἔχει τήν πολυπόθητη μονιμότητα τῆς χάριτος.

Ἄς κρατήσουμε, λοιπόν, ἄσβεστη τή λαμπάδα τῆς χάριτος, τήν οὐράνια αὐτή θεία εὐεργεσία.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

(Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχῆμα 10X14 ἑκατ., σσ. 100.)

Στήν ἐπιτυχημένη σειρά τευχιδίων τῆς θείας Λατρείας, σέ πολυτελή ἔκδοση, κυκλοφόρησε καί τό παρόν, σέ δίχρωμη ἐκτύπωση καί ἐξώφυλλο σέ τετραχρωμία. Σέ παράλληλες σελίδες παρατίθεται τό ἀρχαῖο κείμενο καί ἡ μετάφραση σέ ἀπλή δημοτική, γεγονός πού βοηθᾶ τόν προσευχόμενο ἢ ἀναγνώστη στήν κατανόηση τῶν ὑψηλῶν νοημάτων τῆς Ἀκοιουθίας τῆς Μεταλήψεως.

14 Ὀκτωβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787) κατά τῶν εἰκονομάχων». Ναζαρίου καί Γερβασίου, μαρτύρων († α' αἰ.):

Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ καί ποιπτοῦ († 787).

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 5-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ὀκτωβρίου, Σ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 27-39.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΩΣ ΣΩΤΗΡΙΑ

«Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι», ἀκούσαμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή (Λουκ. 8,5). «Ἐξῆλθεν» – αὐτή καί μόνο ἡ μία λέξη μπορεῖ νά περιγράψει ὀλόκληρο τόν χαρακτήρα τῆς σωτηριώδους οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τήν ἴδια τήν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἐξῆλθεν» ὁ Ἕνας τῆς Τριάδος, ὁ Υἱός, γιά νά ἀναζητήσει τόν ἄνθρωπο μέσα στήν ἁμαρτία. Χωρίς αὐτή τήν ἐξοδο θά ἦταν ἡ σωτηρία μας ἀδύνατη. Χρειαζόταν ἡ θυσία ἑνός Θεοῦ πού πρόσκαιρα «ἐξέρχεται» τῆς θεϊκῆς Του δόξας (ὄχι τῆς θεϊκῆς του φύσης) γιά νά ταπεινωθεῖ ὡς ἄνθρωπος καί νά δοξάσει τήν ἀνθρώπινη φύση. Κι εἶναι αὐτή ἡ ἐξοδος, στοιχεῖο τῆς θεϊκῆς ἐλευθερίας: μόνο ἓνας Θεός μποροῦσε νά περιστείλει τή δόξα Του χάριν τοῦ ἀδύναμου «ἄλλου» – τοῦ ἀνθρώπου. Κι ἀπό τότε, αὐτή ἡ ἐλεύθερη ἐξοδος μπόλιασε τήν ἀνθρωπότητα κι ἔγινε δομικό στοιχεῖο τῆς Ἐκκλησίας. Δέν νοεῖται χριστιανός πού δέν «ἐξέρχεται», δέν βγαίνει ἔξω ἀπό τά προσωπικά του συμφέροντα, τίς ἐπιδιώξεις καί τά θελήματά του, χάριν τοῦ ἀδύναμου «ἄλλου» – τοῦ συνανθρώπου. Δέν νοεῖται Ἐκκλησία πού δέν καθιστᾷ τήν ἐξοδο πρὸς τόν κόσμο μέλημα τῆς καθημερινῆς τῆς ἀποστολῆς.

«Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω», τελειώνει ἡ σημερινή παραβολή (Λουκ. 8,8). Κι ὁ «ἔχων ὦτα» πιστός, ἦδη ἀπό τήν πρώτη λέξη τῆς παραβολῆς, κατάλαβε πολλά...

**Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος, «Προσεγγίσεις στό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς»,
μέ τόν Καθηγητή Πανεπιστημίου
Κωνσταντῖνο Γρηγοριάδη, κάθε Σάββατο στίς 17.30**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοῦς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm